

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermanni Conringii De Antiquitatibus Academicis Dissertationes

Conring, Hermann

Helmeftadii, 1674

Svpplementvm LXXIV. Ad pag. CXLVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12929

etiam in eligendo iudice à litigatore ut l. 1. Cod. de off. Recl. prov. & t. 36. C. Theod. de appell. Pariter ut simili alternativæ seu optioni in Ecclesiasticis quoque negotiis quandoque locus fuit: referendi inquam de Fide, agendique vel apud Metropolitanum Provinciæ aut Exarchum diæceſeos; ut vel ex ſolemni Hieronymi ep. 6 1 diſcimus, & ex canone 9 & 17 Concilij Chalcedonenſis. Hæc Gothofredus. Eſt autem optio fori etiam hodie frequentiffimi uſus: quandocunq; ſcilicet cauſa aliqua non eſt aſtricta uni foro ordinario ſed ad multa fora pro libitu partium poteſt deferri.

SUPPLEMENTVM LXXIV.

Ad pag. cxlvii.

IN Diſſertatione vocem Authenticæ *Dominum* accepimus de domino loci ſive civili magiſtratu. Jam tum autem in *Addendis pag. 194* annotavimus, haud vero abſimile videri, *Dominum* hæc ſignificare *magiſtrum*. Et verò Italis ea tempeſtate, quâ conſtitutio illa Friderici Imperatoris prodiit, *κατ' ἐξοχῆ* Scholaribus audiviſſe *Domini* voce magiſtrum, liquet non ex iis duntaxat quæ in addendis attulimus ſed etiam ex plurimis aliis, atque adeo & ex Ottonis Murænæ illa narratione, quam adduximus Supplemento quinquageſimo primo.

Notandum præterea, non dici in Authenticâ *Magiſtros*, ſed *Magiſtrum*; nec fieri mentionem Scholæ Rectoris. Utrumque autem arbitror factum, quia tunc temporis nondum obtinebant collegia Profeſſorum aut Magiſtrorum, ſed ſinguli docebant & agebant res ſuas. Id quod Pariſiis quoque eo tempore factum, jam Diſſertatione quarta docuimus: nec obſcure indicatur etiam illâ Murænæ narratione de Bononiienſibus primis doctoribus. Non ergo iſthâc tempeſtate etiam Rector aliquis fuit Univerſitatis. Proindeque videtur Authentica accipienda de uno aliquo magiſtro ſive

A a a

doctore

doctore, cuius iudicio sese submittere potuit pro lubitu Scholaris, si quidem magistri plures reperirentur. Sic jam tum Guernerio vivente plures tales habuit Bononia; quorum tamen potissimus fuit Guernerius, ut & is qui in defuncti locum successit: de qua proinde successione reliqui magistri Wernerum consuluerunt, Muræna teste.

Notandum porrò est etiam atque etiam, Friderici hanc constitutionem pertinere ad Scholares jam tum in loco literarum studiis dicato viventes, de iis autem qui locum illum nondum attigerunt nihil esse constitutum. His igitur non competiit illa fori optio: nec potuerunt illi vel ab Episcopo vel à magistro iudicari. Unde manifestum est, illos mansisse jurisdictioni ordinariorum cujuslibet loci magistratuum obnoxios.

SUPPLEMENTVM LXXV.

Ad pag. cXLVII.

QUæ in Dissertatione habentur de tribus optivis Scholarium iudiciis, ut & de Domino loci, illa jam retractavimus: ac proinde omnino mutanda sunt. Rectiora etiam paulo ante attulimus de eo, si Scholares sint adhuc in itinere: nempe tunc optionem fori admitti non posse, Authenticæ quidem hujus auctoritate. Est autem fortassis vero haud absimile, auctores hujus consilii, nempe de iudicio scholarium Episcopo & Magistris concedendo, fuisse illos qui tunc temporis Conventui publico interfuerunt Bononienses Legum professores, & hos spectasse illud quod Justinianus constituit *l. omnem c. de veteri jure enucleando*, ubi coërcitio petulantium juvenum qui Beryti vivebant studiorum Juris causâ, ex parte committitur *Episcopo & Legum Professoribus*. Convenit porrò isthæ jurisdictioni aliquatenus etiam Platonis Legibus, quas ille voluit in optimâ republicâ observari. Etenim *l. XII*

præ.